

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 101. ad 125.

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1764

VD18 15558428-001

Psalmus CVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53433)

ψ. 3. Confitebor tibi in populis Domine : & psallam tibi in nationibus.

ψ. 4. Quia magna est super calos misericordia tua, & usque ad nubes veritas tua.

ψ. 5. Exaltare super Calos Deus, & super omnem terram gloria tua, ut liberentur dilecti.

ψ. 6. Salvum fac dextera tua, & exaudi me : Deus locutus est in Sancto suo.

ψ. 7. Exultabo, & dividam sichimam, & convallem tabernaculorum dimetiar.

ψ. 8. Meus est Galaad, & meus est Manasses : & Ephraim fortitudo capitis mei.

ψ. 9. Juda Rex meus : Moab lebes spei mee.

ψ. 10. In Iduneam extendam calceamentum meum, mihi alienigenae amici facti sunt.

ψ. 11. Quis deducet me in civitatem munitam ? quis deducet me usque in Iduneam ?

ψ. 12. Nonne tu Deus, qui repulisti nos ? & non exhibis Deus in virtutibus nostris.

ψ. 13. Da nobis auxilium de tribulatione, quia vana salus hominis.

ψ. 14. In Deo faciemus virtutem, & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

PSALMUS CVIII.

Titulus : In finem Psalmus David.

Argumentum est prophetia per modum impre-

*imprecationis adversus Judam, & Judæos Christi
sti persecutores.*

*ψ. 1. Deus laudem meam ne tacueris; quia os
peccatoris, & os dolosi super me apertum est.*

Rogat Christus homo Deum Patrem, ut
laudem ejus, h. e. innocentiam, charitatem
&c. non taceat. Hoc implerunt Apostoli ubi-
que Christum prædicantes, item Martyres,
confessores, Doctores &c. Addit rationem:
*quia os peccatoris, & dolosi Caiphæ, & Judæ,
vel generatim populi Judaici super me apertum
est.* Erant peccatores, quia eum oderant; erant
dolosi, quia fingentes amicitiam capere vole-
bant in sermone.

*ψ. 2. Locuti sunt adversum me lingua dolosa, &
sermonibus odii circumdederunt me: & expugna-
verunt me gratis.*

Declarat *ψ. 1.* nam locuti sunt de me dolo-
sè, laudantes me, ut Magistrum bonum, &
interim insidiantes mihi, ut caperent in
sermone: insuper apertis verbis manifesta-
runt odium, quod gerebant in corde, dicen-
tes: *Non est hic homo à Deo: ecce homo vorax,
& potator vini &c.* Interim sinè ullâ causâ me
expugnaverunt, græcè, hebraicè, oppugna-
verunt.

¶. 3. *Pro eo ut me diligere, detrahebant mihi : ego autem orabam.*

Explicat illud *gratis* : nam cum rependere deberent amorem amori, illi vice dilectionis detrahebant mihi : ego tamen non reddidi mala pro malis ; sed orabam Deum pro illis.

¶. 4. *Et posuerunt adversum me mala pro bonis & odium pro dilectione mea.*

Idem clarius repetit : rependerunt mihi maledictionem pro benedictione, odium pro amore, vulnera pro curationibus, mortem corporis pro vitâ spiritûs.

¶. 5. *Constitu super eum peccatorem, & Diabolus stet à dextris ejus.*

Transit ad Judam, & per modum imprecationis futura prædicit. Constitues super eum spiritum avaritiæ, cui serviet infeliciter usque ad mortem : & diabolus erit Dux ejus in operibus malis, & illi perpetuò assistet, & ad nocendum proprio etiam Magistro incitabit.

¶. 6. *Cum judicatur, exeat condemnatus, & oratio ejus fiat in peccatum.*

Prædicit infelicissimum exitum Judæ. *Cum judicatur* à Deo in exitu de hâc vitâ, exhibit condemnatus ; & , si fortè oraverit Deum, oratio ejus non solum non impetret veniam, sed ipsa fiet ejus in peccatum, non quia oravit, ali-

às omnis oratio peccatoris esset peccatum, sed quia oravit sinè spe veniæ, & desperans laqueo se suspendit.

ψ. 7. *Fiant dies ejus pauci, & Episcopatum ejus accipiat alter.*

Hunc ψ. S. Petrus allegat Act. I. Fient dies ejus pauci, seu intelligas dies Apostolatus, seu dies ejus post commissum peccatum. Et Apostolatum ejus accipiet alter, nempe Matthias.

ψ. 8. *Fiant filii ejus Orphani, & uxor ejus vidua.*

Impleta est prophetia in excidio Hierosolymæ, ubi omnes ferè viri interierunt, & relictæ sunt plurimi Orphani, & plurimæ viduæ; item filii Judæ per mortem ejus facti sunt Orphani, & uxor vidua.

ψ. 9. *Nutantes transferantur filii ejus, & mendicent; & ejiciantur de habitationibus suis.*

Explicat ærumnas filiorum Judæ, & ceterorum Judæorum, eos nempe instabiles vagaturos, & mendicatuos in alienâ regione, quoniam, eversâ Hierosolymâ, de habitationibus, seu domuum ruinis ejicientur.

ψ. 10. *Scrutetur scænerator omnem substantiam ejus; & diripiant alieni labores ejus.*

Ratio, cur filii Judæ, & ceteri Judæi facti sint

sint

ſint pauperrimi: quia creditores eorum, quibus ſolvendo non erunt, diligentiffimè quærent, & accipient ſubſtantiam eorum, & ſi quid ſuperfuerit ex labore eorum, diripient alieni, milites ſcil. Titi Imperatoris.

¶. 11. *Non ſit illi adjutor; nec ſit, qui miſereatur pupillæ ejus.*

Hoc impletum eſt in Judâ, & Judæis. Judas cùm pecunias referret ad ſacerdotes, nihil auxilii, vel ſolatii accepit, nec à Chriſto veniam ſperavit. Judæi à Romanis obſeſſi neminem habuerunt, qui eos juvare auderet.

¶. 12. *Fiant nati ejus in interitum; in generatione una deleatur nomen ejus.*

Prædicat, filiis Judæ mortuis, interiturum omnino nomen ejus in generatione unâ, ut non remaneant filii filiorum, ſeu generatio ſecunda. Judæi licèt non omnino extincti ſint, ita tamen interierunt, & diſperſi ſunt, ut non ſint ampliùs unus populus, ſeu Regnum.

¶. 13. *In memoriam redeat iniquitas Patrum ejus in conſpectu Domini; & peccatum matris ejus non deleatur.*

Addit ad calamitates Judæ, & Judæorum, ut peccata parentum in iis puniantur. Vocat Patres non ſolùm patrem ejus naturalem, ſed omnes eos Hebræos, qui olim peccaverunt.

Per

Per matrem intellige tum propriam, tum Synagogam.

ψ. 14. *Fiant contra Dominum semper, & dispereat de terra memoria eorum, pro eo, quod non est recordatus facere misericordiam.*

Idem repetit: vivet coram Deo memoria peccatorum patris, & matris eorum, ut pœna semper maneat: & contrà dispereat de terrâ memoria gloriæ, & felicitatis ipsorum. Illud *contra*, hebraicè, & græcè est *coram Domino*. Illud *memoria* non significat simplicem, sed faustam commemorationem.

ψ. 15. *Et persecutus est hominem inopem, & mendicum, & compunctum corde mortificare.*

Explicat crudelitatem Judæ, & Judæorum. Christus dicitur *inops*, quia cùm esset dives, propter nos egenus factus est, ut nos ditaret; quia ex alienâ misericordiâ vivere voluit; *compunctus corde*, non ob culpam, sed pœnam & sollicitudinem, quam pro salute nostrâ in corde gerebat.

ψ. 16. *Et dilexit maledictionem, & veniet ei: & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.*

Judas tradendo Christum ob cupiditatem modicæ pecuniæ, *dilexit*, h. e. ipse sibi causa fuit, cur malediceretur à Deo; & Christum deserendo, in quo benedicendæ erant omnes

generationes, ipse sibi causa fuit, cur non benediceretur à Deo. Idem de Judæis dici potest.

ψ. 17. *Et induit maledictionem sicut vestimentum, & intravit sicut aqua in interiora ejus, & sicut oleum in ossibus ejus.*

Declarat pulcerrimis similitudinibus, maledictionem Divinam esse cumulum malorum omnium, tum externorum, quod exprimit *vestimento* corpus undique tegente; tum internorum, quod exprimit *aquâ*, subeunte stomachum, ventrem, pectus &c., maximè *oleo*, quod ipsa etiam ossa pervadit. Igitur maledictio Dei Judæ, Judæis, & omnibus reprobis replebit totum corpus, totam animam. Utinam mortales omnes hæc seriò cogitarent!

ψ. 18. *Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur, & sicut zona, qua semper præcingitur.*

Addit, maledictionem illam fore perpetuam. Semper adhæreat Judæ, & Judæis maledictio illa, ut vestis semper adhæret homini, ne turpitude ejus appareat; imò firmissimè adhæreat, ut cingulum firmissimis, & multiplicibus nodis adstringi solet.

ψ. 19. *Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum; & qui loquuntur mala adversus animam meam.*

Concludit prædictionem miseriarum Judæ. Hæc erit merces operis eorum *apud Dominum*, h. e. à Domino, qui me seductorem vocant, qui Filium Dei negant &c. *Et qui loquuntur &c.* Idem est.

ŷ. 20. *Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum, quia suavis est misericordia tua.*

Jam inducit Christum orantem pro se, & Ecclesiâ suâ, & multa bona prædicentem. Et tu Domine semper mecum adsis; primò quia Dominus es rerum omnium, & ideo potes hostes tuos reprimere; secundò quia sic nomen tuum extollitur; quia misericordia tua benigna est, & ideo vis misereri.

ŷ. 21. *Libera me, quia egenus, & pauper ego sum: & cor meum conturbatum est intra me.*

Pergit in oratione in personâ Christi in horto. Libera me ab imminente mortè, quia omni humano auxilio destitutus, non habeo, qui pugnet pro me; horror, & tristitia ex consideratione mortis futuræ turbavit me. Quod pertinet ad Corpus Christi, seu Ecclesiam, petitur liberatio à persecutionibus, & tentationibus, quia cœtus Ecclesiæ egenus, & pauper est, h. e. non nititur viribus suis, sed tanquam verè mendicus, in solo Deo confidit.

ŷ. 22.

ψ. 22. *Sicut umbra cūm declinat, ablatuſ ſum,
& excuſſuſ ſum ſicut locuſte.*

Hæc pertinent ad comprehensionem Chriſti. *Ablatuſ ſum* à comitatu diſcipulorum, eo ſilentio, quo declinans umbra deficit: & *jactatuſ ſum* ab uno tribunali ad aliud, *ſicut locuſte*, viliffima animalia à vento jactari ſolent de loco in locum, & ad crucem adductuſ ſine murmure, reſiſtentiâ, deſenſione.

ψ. 23. *Genua mea infirmata ſunt à jejunio, & caro mea immutata eſt propter oleum.*

Deſcribitur debilitas Chriſti ex jejunio, ad-junctâ vigiliâ, & labore illiuſ noctiſ, & ſe-quentiſ diei, quo paſſio peracta eſt. *Genua mea debilitata ſunt* à jejunio, & *caro mea macie, & pallore confecta apparuit propter oleum*, ſeu, ut clariuſ in Hebræo, propter pingue-dinem ſuam amiſſam.

ψ. 24. *Et ego factuſ ſum opprobriuſ illiſ; vi-derunt me, & moverunt capita ſua.*

Concludit paſſionem: nam poſt illam de-bilitatem factuſ eſt Dominuſ opprobriuſ Ju-dæiſ, qui eum in medio latronum crucifixum videnteſ, moverunt capita ſua, dicenteſ: *Vah qui deſtruſ templum Dei &c.*

ψ. 25. *Adjuva me Domine Deus meus; ſal-vum me fac ſecunduſ miſericordiam tuam.*

Precatur Dominus, exiens de corpore, auxilium Patris ad celerem resurrectionem. Vide Ps. 21. & 68. Ecclesiæ suæ orat veram salutem corporis, & animæ.

ψ. 26. *Et sciant, quia manus tua hæc: & tu Domine fecisti eam.*

Ostendit, Judæos non suâ potentiâ in Christum prævaluisse, sed accidisse omnia ex voluntate Dei. *Et sciant* homines omnes, præsertim Judæi, quia hæc res, hæc passio, hæc mors mea à manu seu potestate, & voluntate tuâ processit: *& tu Domine fecisti eam*: nec enim potuissent Judæi, aut gentes Christum affligere, & occidere, nisi Deus voluisset. Judæi tamen peccaverunt, quia Christum occiderunt non ut voluntatem Dei implerent, sed odium cordis sui: Deus autem malâ Judæorum voluntate, quam ipse non fecerat, usus est ad Mundum redimendum per obedientiam, charitatem, patientiam, humilitatem unici sui.

ψ. 27. *Maledicent illi, & tu benedices; qui insurgunt in me, confundantur: servus autem tuus letabitur.*

Persecutores ignorantes hæc, quæ dicta sunt, *maledicent mihi*, & Ecclesiæ meæ, ut hæctenus blasphemare pergunt Judæi. *sed tu bene-*

benedices, me glorificando, & exaltando ad dexteram tuam, & propter me adoptando omnes gentes in filios per Fidem, & Baptisma: ex quo fiet, ut persecutores mei tandem confundantur; ego autem, & fratres mei in æternum latentur.

ψ. 28. Induantur, qui detrahunt mihi, pudores & operiantur sicut diploide confusione sua.

Jam dicta confirmat, & per modum imprecationis prædicit, omnes Christi, & Ecclesiæ adversarios tandem cooperiendos confusione, & pudore instar vestimenti duplicis, undique hominem operientis. Prophetia in die Judicii omnino implebitur.

ψ. 29. Confitebor Domino nimis in ore meo, & in medio multorum laudabo eum.

Hoc opponitur confusioni impiorum. Christus autem, & electi ejus confitebuntur laudes Deo magno clamore, & jubilationis affectu, idque *in medio multorum*, in teatro orbis terrarum, in die Judicii, & postea in teatro cælestis Jerusalem in æternum.

ψ. 30. Quia astitit à dexteris pauperis, ut salvam faceret à persequentibus animam meam.

Hæc est ratio tantæ confessionis, & laudis: quia Deus auxilio suo astitit à dexteris pauperis Christi, & populi ejus, ut salvaret à persequen-

tibus Judæis vitam temporalem Christi per celerem resurrectionem, & à persequentibus tum hominibus, tum dæmonibus vitam æternam electorum ejus. *Pauperem* puta, qui diffidens sibi, in Deo confidit, & exuens affectum terrenorum, in solo Deo divitias suas collocat.

PSALMUS CIX.

Titulus, & argumentum: *Psalmus David.*
Hic Psalmus celeberrimus est, tum magnitudine mysteriorum, tum obscuritate sententiarum. Quidquid fabulentur Iudei, Christianis certum est, hinc agi de Christi Regno, & sacerdotio, ita explicante Spiritu S. Matth. 22. Act. 2. I. Cor. 15. Hebr. 5. 7. 10.
v. 1. Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis.

Vidit in spiritu David, Messiam post mortem, & resurrectionem, ascendentem ad Cælum, & refert ad nos verba Dei Patris ad Filium, quibus eum invitat ad confedendum, & conregnandum. *Sessio* est ineffabilis quies, & summa potestas regia; *dextra* significat æquale jus in omnia creata.

v. 2. Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

Significat, Regnum Christi nunquam finien-